

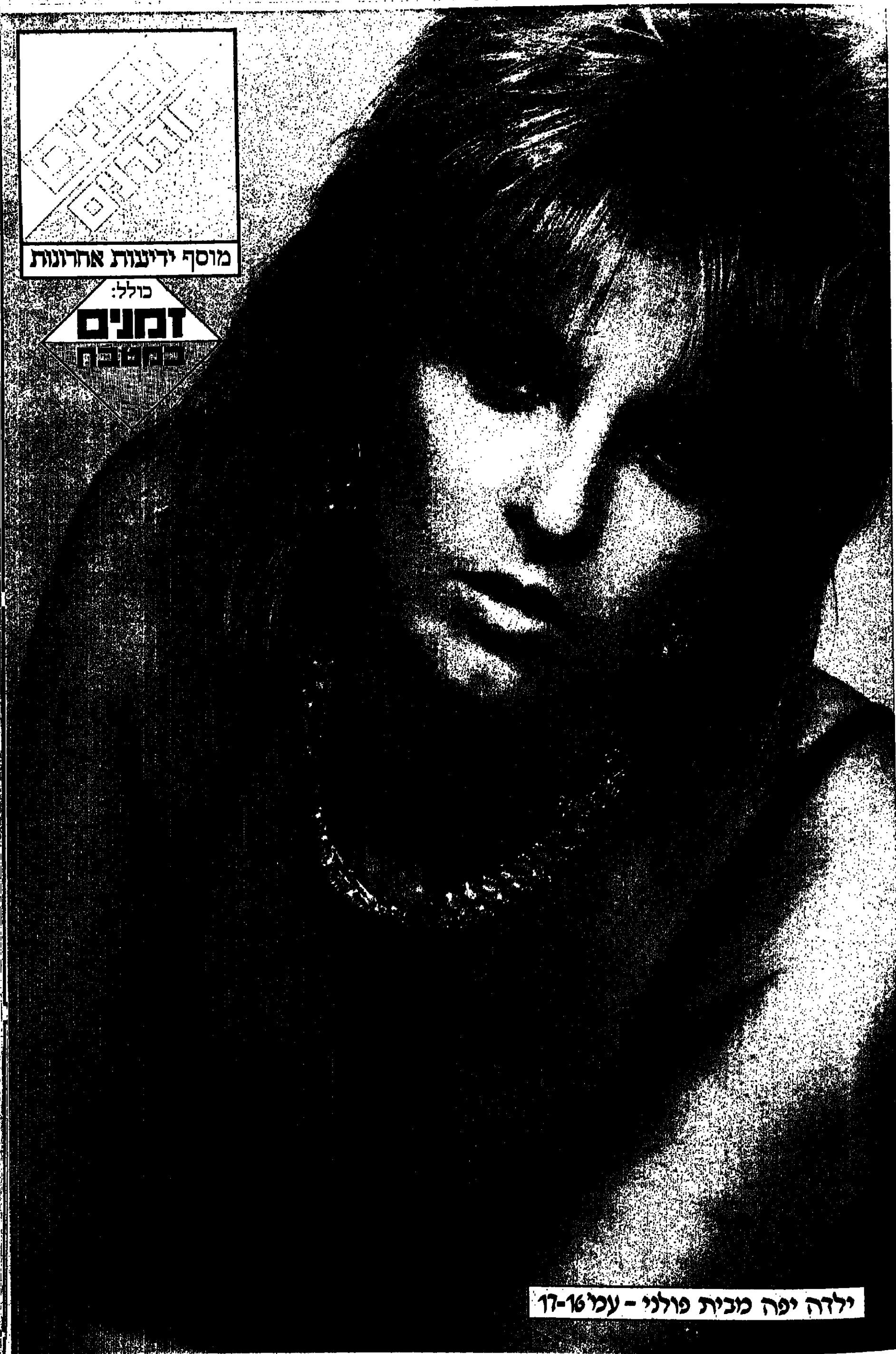


מוסף ידיעות אחרונות

כולל:

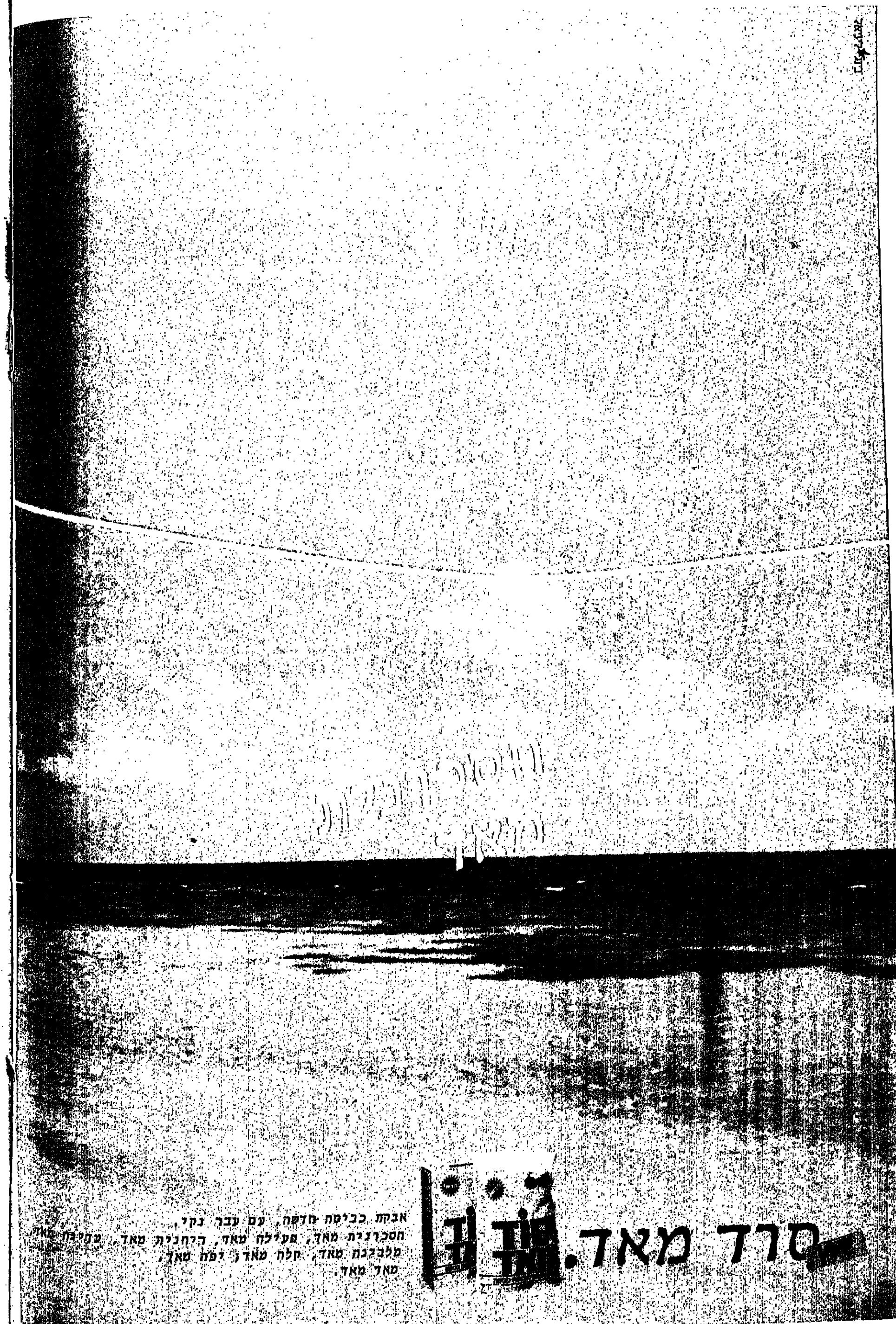
זמנים

במסגרת



ילדה יפה מבית פולני - עמ' 16-17

מקור: מן האוסף



אבקת כביסה חדשה, עם עבר נקי.
חסידיה מאד, פעילה מאד, החזנית מאד, עתידית מאד.
מלככה מאד, חלה מאד, יפה מאד.
מאד מאד.

סדר מאד.

עבודה שאינה אנגל, 36, כותבת חזית העוסקת בייצור, הדרכה וניהול, לקח שאמר לה, "פתחת את הכעס של חיי". ללוקאס היה זה, כמו לכלים רבים אחרים, בעיה כרונית עם ימיו. לוקאס היה של אישה, אישיות לא הולידה לו, לזכר אחרים, והוא בכל שנה אמרה מחדש, "אפילו פרה לא שלחה לי". ארגה הציעה לו פיתרון מושלם. הוא ניגש לחנות פרחים, עשה הזמנה בקופה, שילם מראש, השאיר פתקים מצורפים, ואפילו בכל תג, והשתנה האשה ביום מרהיבם. דוגמה לכעיה קטנה של יום, שיש לה פתרון טכני דרכה יותר משהו משותש.

אנה אנגל ילידת פתח תקוה, שנמנתה, עניינה בלתי חיוני קורבנות, מנהלת זו כשהיא יחד עם בני שותפים, חברי לייצור ולהדרכה בשם "כיוון". קהל היעד שלהם, חברות וארגונים בתחומי העשייה, הבנקאות, תעשיית תעלית ירע, מיעולים וכו'. "כיוון" נחשבת לאחת החברות המצליחות בשוק, ואת תרומתה לשיפור איכות החיים בעבודה, ניתן לברר בסקרים של תפקיד, ריווחיות ובעיקר רווחת העובדים. כמו שארנה אומרת: "תוצאות מצוינות בשטח, שאם הן אינן קיימות

אם אין תוצאות חבל על העבודה

באחד הימים בא לאנה, פסיכולוגית העוסקת בייצור, הדרכה וניהול, לקח שאמר לה, "פתחת את הכעס של חיי". ללוקאס היה זה, כמו לכלים רבים אחרים, בעיה כרונית עם ימיו. לוקאס היה של אישה, אישיות לא הולידה לו, לזכר אחרים, והוא בכל שנה אמרה מחדש, "אפילו פרה לא שלחה לי". ארגה הציעה לו פיתרון מושלם. הוא ניגש לחנות פרחים, עשה הזמנה בקופה, שילם מראש, השאיר פתקים מצורפים, ואפילו בכל תג, והשתנה האשה ביום מרהיבם. דוגמה לכעיה קטנה של יום, שיש לה פתרון טכני דרכה יותר משהו משותש.

אנה אנגל ילידת פתח תקוה, שנמנתה, עניינה בלתי חיוני קורבנות, מנהלת זו כשהיא יחד עם בני שותפים, חברי לייצור ולהדרכה בשם "כיוון". קהל היעד שלהם, חברות וארגונים בתחומי העשייה, הבנקאות, תעשיית תעלית ירע, מיעולים וכו'. "כיוון" נחשבת לאחת החברות המצליחות בשוק, ואת תרומתה לשיפור איכות החיים בעבודה, ניתן לברר בסקרים של תפקיד, ריווחיות ובעיקר רווחת העובדים. כמו שארנה אומרת: "תוצאות מצוינות בשטח, שאם הן אינן קיימות



אנה אנגל: לא לזנוגות עם בעיות פתולוגיות. לא תחליף לטיפול פסיכולוגי

רגע, לא לשבור את הכלים

הכי גרוע זה לשחק את המישחק, ולשמור בבטן דווקא את הדברים הקטנים של היומיום • כך חושבת מייצעת אנה אנגל, 36, פסיכולוגית העוסקת בייצור, הדרכה וניהול חברות גדולות • המטרה שלה לתת כלים למניעת פיצוצים • בימים אלה פתחה סדרה ייחודית במסגרת מקום העבודה, "התחדשות חיי הגישה"

מאת עמליה ארגמן ברנע
צילום: אסף פוקר

חבל על העבודה. 12 זה שנה היא עובדת כעצמאית בתחום זה ומעידה על עצמה, כמפונקת, שלקוחות מחפשים אותה ולא היא אותם. רק חקירה קרה עברה כשכירה באחת החברות הגדולות, בעיקר כדי שיהיה לה עם מי להתייעץ ולהתלבט. מחר מאוד פרשה משם יחד עם טוני גרונר, פסיכולוג קליני, עולה חדש מאמריקה, ובגנה גבירון, עובדת סוציאלית, ושלושתם יחד הקימו חברה בשם "כיוון". חברות כאלה, וכן אנשים פרטיים, מצויים כיום במדינת ישראל למכביר, וגרמה ליי, אומרת אנה, שלכולם יש פוטנציאל. התייעצות בניהול בימיו היא מסבירה על רגל אחת, שנה תכלית מה שיהיה בעבר. היום הכינוי את העניין במגנטיות בין האיש העובד קשה לכי האיש העובד כנו. היום לא רוצים אנשים שעובדים עד תחנה, לא רוצים ויעה. מה שחשוב זו התוצאה הכוחה. כדי להשיג אותה, מוכנים להשקיע בהדרכה ובייעוץ.



עיקר עיסוקיה של "כיוון" הם פיתוח מיומנויות ניהול, כמנהיגות נכונה, כביכוש צוותים, שיפור שיווק ושירות, ואפילו בוכנה לתפקידים בת"ל ובחברה מוקדמת לפרישה. אבל לאחרונה נוסף לרשימת שירותי הייעוץ וההדרכה הפנים-מסוימים של "כיוון", קורס מעניין ופחות שינתי וקריא, התחדשות חיי הגישה.

היכולת ל"מכור" קורס כזה בימיו, במסגרת העבודה, חסון את ההבנה שהולכת ומתגבשת זה שנים אצל העומדים בראש החברות, ארגונים ומפעלים גם בארגון ובמסגרת. אלה הבינו לאט לאט, מה שהבינו הרבה קודם לכן באמריקה למשל, אושרו של הפרט, הוא אחד הגורמים החשובים לצורך התיפקוד בעבודה. אם פעם שקרו על הקניית מיומנויות טכניות, היום מוכנים להשקיע משאבים ותקציבים לרבות ההקניית של העובד. אם פעם התמקדה תפקידה של מנהיגות הדרכה במפעל כלשהו, בשליחת העובדים לנופש כמלון, היום מעדיפים לקצץ בכוח אדם, אבל לאלה שנשארו - הנגמה היא לתת את הכי טוב. הכי חשוב, והרבה, את המריבות עם האשה בבית, חילוקי הדעות סביב הילדים, מכונת הכביסה וכו', את השיעמום והסרטיסמוס מביאים, בין אם רוצים ובין אם לא, גם למישרד ולמפעל. לשחקיה בחיי הגישה יש קשר הדוק עם השחיקה במקום העבודה, שהיא מתחלת של העובד ממילא.

עם רצון טוב, אך משהו לא מסתדר

שלא תחיה סעות, אומרת אנה, הקורס-סדרה הזו, אינו מיועד לזנוגות עם בעיות פתולוגיות. הוא לא מזהה תחליף לייצור בחיי הגישה או לטיפול פסיכולוגי. זו אינה ריגורית והוא אינו מתייב חשיפה אישית. הקורס הזה, שהמיפגש הראשון שלו נערך בסוף שבוע במלון, רחוק מביתו, נועד לזנוגות שמגדירות את הנישואין שלהם כנישואין טובים, אבל יכולים להיות טובים הרבה יותר. כאלה שיש בהם עדיין לפחות רצון טוב, אבל משהו חמור לא מסתדר. חמור יוצא הפוך ממה שרוצים, כאלה שמגישים כי במשך השנים, נעשו כמאמר הכריזה המפורסמת, המקור והשירותים, הדברים המשותפים היחידים בחייהם, ואיפה שהיה בדרך איבדו את תחביר האמיתי ואת החברה האמיתית.

באופן טבעי, בכללים בקורס הזה וזוגות באמצע שנות השלושים לחייהם. אחרי לפחות 10 שנות נישואין. כאלה שברוך-לל כבר צברו רכוש משותף, הולידו ילדים, ובחיייהם נוצרת ירידה בתודעתיות, ובתוצאה מנגה גם תרדמות. אחרי עשר שנות נישואין, איך הוא מבנהו לא נשאר כפי שהיה כל אחד מבנה, מחפשת לכיוון שלו, ואולי לא מפתח, וגם זה מה שהשינוי. אומרת אנה, אלה אנשים שמתבגרו בתוך המערכת שלהם, ובמקום תיקשורת בונה ושותפת, משתלטים עליהם השיעמום, הצורך הממדי בוכיות, חוסר-המוצא. אצל זוגות רבים מתגבש בשלב זה הספקנה שהם לא מה שהייתם.

בקיצוץ הזה תקבלו את הרושם שכל הרגליים צומחות מן המותן • פאייטים לא טובים במים, לכן המציאו את הליוקרה המנצנצת כמו • מדונה הביאה לים את חזיות החישוקים המהונדסות • חידושי בגדי-הים של חופי 1986

מאת נורית בתייער

בגדי-ים

אנוטמיה אי-מאשר יהיה ללמוד הקיץ על שפת הים. לפחות לא מאיפה צומחות הרגליים. חלק מנעוריה החוף יתנו לך את הרושם, שהרגליים צומות אצלן מהממתן. לעומת זאת, החוף דווקא ידמה לעצמו יותר מאשר בשנים עברו. קבר צה אחד של בגדיים לא תמצע אותו, לשם שינוי, אלא תתאים את עצמה אליו, בסיוען של חזיות החישוקים המהונדסות. הכל בזכותה של מדונה, שהחזירה לחייה את כבודה האבוד. האנשים חזרו, שגם על הרגליים, עובי רים מעצבי בגדי-הים. המוניה הביגלי אומית לגבי פלג זה של הגוף היא, להגוף, למשל, בגדיים שהיה יכול לצאת מסיפורי אלה-לילה. זהו בגדיים שלם, ששק הגמר שלו הוא מתחת לחזה. את החזה, אם רוצים, מכי סים בעזרת צמר צעיר אויג רכים קולחים וארוכים כמו של איזורה. אלה, מוברים לבגדים כמו חפציה. ל"פילפיל" יש בגדיים עמיד במים, המי עוצב מתומר דמוי אייג ערב זהוב מודי פס, שנראה כמו משהו שירד מאדורו של מלך סיאם.

בגד בגדיים חלקים ובמראה ג'ינס - ניגוש על החוף עם פנתרים אפורי - גים, לחזיות ויהי של מנוניות, שירדו שי גראסיטי, צמחיה טרופית, ורוחם אימפריאליסטיים, וגם ברוגמת בדי רכי פור נושנים.

שילובי הדפסים יתחרו בקדורות מסוגנות, במסגים, ואפילו בדיוקנאות צה, בסופה, וחובה או צבעונית, שנר



בגדיים שלם, שהוא שני חלקים. התחתון מוגלגל לביקני. הדפס טרופי. (דיווח). (צילום: בן לט)

קול הגמר

גם בין מודי בגדי-הים בת"ל לן מחירי הרגמים הישראליים יש הבדל. בלונדון, מודים של ביקני ובגדי שלם מיובאים של "מיקמאק" הצר תית וזה 20 דולר בלונדון. בלונדון, מודים של ביקני ובגדי שלם מיובאים של "מיקמאק" הצר תית וזה 20 דולר בלונדון. בלונדון, מודים של ביקני ובגדי שלם מיובאים של "מיקמאק" הצר תית וזה 20 דולר בלונדון.



בדיעבד עמיד במים. זהב עם הדפס טרופי-כותר. (עדר גיא "פילפיל"). (צילום: רן כליף)

מקור: מן האל



בגדיים שלם, בגיורת גפיה עם חגורה. (ליד). (צילום: מנחם עוז)

מבט אחרי על הגב. הדפס גרמיטי בורוד חמטם. (סמאש). (צילום: בן לט)

הם בני 38, ילידי 1948 • שניהם הגשימו את מיוניהם ונולדו • הוא אשכנזי שושא נערה ממוצא טורקי, היא אנגלוסקסית, נישאה לבחור ויזמי • איך זה נראים היום • איך נראית

בשנת 1948 הגיעה דרך חייו של ישראל לקצה. הוא הספיק להיות בארץ שעות ששנה, כאן שר יצא בשירות אספקה ליישוב נצור ולא חזר. כמה חודשים מאוחר יותר, בקיבוץ מעיידיה, נולדה בתו, ישראלה, ילדת מרינה.

היום, 38 שנים אחרי, מנסה רחל להפתח מעוצמתו של הירדן. בוכרי נזר הילדה הראשונה שלה, לא חסר אבא. כשמלאה לה שנה, נישאה אבא שלה בשנית, ורחל גדלה במשפחה חד-הורית, עם שתי אחיות ואח. את אביה המת יצאה לחפש רק בגיל התבגרות. יותר משש שנות הגיל שבו כולם, ירדניה, עוסקים בחיפוש עצמי. היא שוחחה עם אנשים שכירי אותה, איך הם מיתכנסים שהשאר אחריה, והגיחה לוכד.

כעבור שנים פריסמה סיפור קצר בידיון לאמנות ולספרות. פרוזה, אותו התחילה כדי, הייתה אמור להיות אבא.

ישראלה מזלי:

תמונה קשה בוורוד

היא נולדה זמן קצר אחרי שאביה נהרג בשיירת-אספקה ליישוב-נצור • ובכל-זאת המונח, ילדת-מדינה לא מדבר אליה • בית צנוע, בלי שום סמל-מעמד • כשרצו לחרוג מהמיסגרת הקימו מושב תעשייתי בגליל וחיו חמש שנים בקארוואן • בית עם פמיניזם מעשי • את רוב זמנה מקדישה לכתיבה ולהכנת תוכניות-לימודים להבנת-הנקרא • מכל הפגמים במדינה הכי כואבת לה בעיית השטחים הכבושים • נשארת כאן רק בגלל שכאן הבית שלה • ובכל-זאת טוב לה

מאת מאת עדנה אים



ישראלה מזלי: המזלל לעמוד בקמיונים, נובע ממבנה האישיות

ההיסטוריה שלה להנחיש גם במקום אחר. בת 38, נשואה למנהל חברת-מוטובים, מגדלת שני בנים בפרוור נאה ליר וולאכית ועוסקת בכתיבת פרוזה ובחיבור תוכניות-לימודים. רחוק מסמלים, רחוקה מסימבוליות.

ובכל זאת, החומרים שמהם עשוי הסיפור שלה, קשורים בטבורם למקום ולזמן. פרקי השכר, החלוציות, מיוג החלוציות והמקורות הפוליטיים, יכולים היו להתרחש רק כאן, רק ב-48 השנים שחלפו. קשה להימלט מן הסימבוליות.

קשה להימלט מן הסימבוליות

...אחרי התאונה, כשפרש את עול האלמנה, אמרת למישהו שיגיד לחי-נוק, תיגנב את שאתה אוהב לחי-נוק מאו. כנראה שכבר ידעת, שזה כל מה שישאר. אמרת את זה באנגלית.

בעיצומו של הצנע יצאו לארה"ב

בירידה בנאות-אספקה, יושבת רחל מזלי על כורסה רכה, פשוטה, גינא, נעלי-בר גבוהה, סוודר אפור פרוי. יכולה להיות אנגלוסקסית, לצד הכרסה עומד ארגוניזר גדול, מעטרת

יותר, בעיצומו של הצנע והקיצוץ, יצאה המשפחה לארה"ב, ללימודי דוקטורט של האב, רחל בת האביב, יכולה הייתה להתאקלם בקלות בארץ החדשה. אנגלית הייתה שפת האם שלה. אבל ההורים הקפידו להמשיך, ששוחתם שם זמנית.

חלוקת התפקידים לא נשברה

כשהחל הצנע ב-1959, עבר על רחל משבר קליטה קשה. היא לא ידעה עברית, ונראתה לילדים כמו אמריקנית מנוגדת. היום היא אומרת

המושג התעשייתי יעד, בגליל ציונות - רחל מושכת תמימים, לא דווקא. בעיקר נמשכו אל המסגרת החברתית האנגלוסקסית בצורת תמימות כור.

תנאי-החיים במושבה-העשירה היו קשים. כשעלו על הקרקע היה בנם הבכור, חגי, בן תורשיים. כעבור שנתיים נולד רואי, כשהמשפחה עדיין חיה בקארוואן. אלישע עבר בבית-התוכנה הישועי, והלה לימדו חלילה בקיבוץ סמור, ואחר-כך הייתה ממפלת ומכירה. שמונה שעות עבודה ביום.

כאן, במושב האינטימי, הופתעה רחל לגלות, כמה גורר אחר-החיים שלה עם אלישע. רבים מירידי ההיוק, כמובן, בהשקפת עולם פמיניסטית. וריביר על שוויון בנשאה במסלול הניתוח. האמנית שהורר הצעיר אבן ישיבו את חלוקת-התפקידים המסורתית, אך ראיתי נשים שעברו במשרה מלאה, ונשאו לבן בעל הבית. אצל רחל ואלישע המגזינים היה ועודנו מעשי. שניהם אחראים באותה מידה לשיטול בילדים, לתחזוק הבית. היום אני מבינה שהיכולת לעמוד בהשקפה חזו נובעת מבינה האישית, אומרת רחל. למזל, אצלנו האישיות תואמת את ההשקפה.

ריעות שלא זכו לכיסוי בתקשורת

אחרי חמש שנות החיישנות הרגישה משפחת מזלי, שמיצתה עו הסוף את יתרונות המושב ושהב תעיה מבחינתה של רחל, או צעירה בת 32, בשל הזמן למימוש עצמי. מאו לידות כתבה שסיורים לא למיטתם. עשיתי הגיעה למסגרת שברצונה להקדיש את זמנה לכתיבה, ללא משורת. לשם כך היתירה על הדיקטורט כספירות.

הסיפורים של רחל שונים, מיתרים. סיגנון פוסט-מודרניסטי, התפתח כתב בארה"ב, אך עדיין גורר בארץ. מאפייניו העיקריים הם תחבול של שפת-דיבור וימית, ושינוי מרכיבים וזים, כמו, למשל, וריאות, ההנחות לקרא בתוך טקסט חדלי. הנושאים של רחל מאד אישיים. בפרוזה, לפני מספר שנים פורסמה סיפור חדשני על בת, שאביה גורר טקס חולדת. סיפור אחר, שנקראת למשך בע"מ 123.

יום שלישי, יד באייר, תשמ"ז - 13.5.1986

בעיניהם המדינה שנולדה איתם • מה היו רוצים לשנות, לתקן? למה הם מקווים? • לפי איזה סולם ערכים הם חיים היום? • דרכם שונה, אבל המסקנה אחת: אנחנו נשארים בארץ



במועד-המתכת בכירים, ועליו מכות-תפירה ישנה אין שולחן, רק ספה ללא משענת וללא ידיות. מכוסה בכר, מול סטיה ערבי כותה. אם לקחה החברה הישראלית בנובורישיות, הרי שעל הבית הצנוע הזה היא פסחה, כאן, במדער, לא משתמשים בכסף לצבירת רכוש וסמל-מעמד.

על הקיר תלוים רקמות מורחיות, וציורים והופטים של חברים. בפינת האוכל נעצים על גבי מחצלת תלויה, ציורים של הילדים, וממול - תצלומים משפחתיים לא ממוסגרים. רחל בתל-תלים צהובים ועיניים תכולות גדולות. שני בנים, חגי (11) ורואי (9), הנעל אלישע, אף הוא יליד 1948, לא נמצא בבית הערבי. לא לוקח חלק במסע שעורכת אחייה רחל אל העבר. 38 שנים לאחר.

כשמלאה לרחל שנה, עזבו אימה ובעלה החדש, שניהם פסיכולוגים, ממוצא אנגלוסקסי, את הקיבוץ והשתקעו בצולה. שלוש שנים מאוחר

רכתי עם אשתי כי רציתי לגור בחו"ל

היום, כשהוא יושב נינוח בגינה רחבת-הידים שבביתו היפהפה ברמת-השון, הוא צוחק ואומר: כבדו או גרנו במטמחאיר, ומסכדי מיר. הלג היה שיר ליריירים והדרכה-ביטחון היה רחוק מלהיות רדיה על גג. אוכל לא היה, ואבא שהיה מנהל ב-סוקו-דיואקום (לימים סוגול), ויהיה לו קשר עם הקר בוצים, היה מצליח להביא מדי פעם שוק שממנו אכלנו שבוע שלם. לאף אחד לא היה אז הרבה כסף, אבל היתה חברות. השכנים היו מתאספים על הגג, שרים, שמים. רוסא-הילדים, ר"ד שיר נפילי, שגר בקומת-התקרקע, טיפל בילי-דיהשכנים ללא תשלום.

אילן שובס:

לא חלומות, מעש

הרבה דברים עשיתי כעצמי ואני גאה בהם.

מה זה עושה לו, להיות ילד-מדינה אילן? גולדתי לתוך מרינה חופשית. זה עושה משתו. כמו שלילדים שלי זה בורה, שירושלים היא עיר אחת ואין דבר כזה כחל כחל. שער-הלבבות, או ליניגורים מעבר לבוץ, ככה בורה לי, שהמדינה הזאת קיימת.

אבי יצחק, יליד רוסיה, ברח משם עם משפחתו לטורקיה. ב-1933 עלה לארץ. אחיו חזר לעלות לארץ ונסע לירוש-אמריקה. אמי, לבנה, נולדה בטרקיה למשפחה ספרדית אריסטוקרטית עשירה מאוד. בתקופת מלחמת-העולם השנייה הורגו את כל רכושם, כולל בית בן 20 חדרים, שנמצא עד היום על אי יפהפה. ב-1944 הוא הגיע לארץ. והי הכירו זה את זה בסוף באותה תקופה. החליטו על שפת-החיים בתל-אביב. בנותיו של אבא התגוררו שתי-שש לאבא, אשכנזי בלי ייחוס. הם רצו חתומים. בכלכלה, בתרבות, באיכות-החיים, אנשים עובדים קשה כדי להתפרנס. חמילואים, חמילואים, הביורוקרטיה, שהיא בכלל משתו היו רחוקים קשרים. הוא בנה את עצמו כעשר אצנות. בטוב כמובן, והוא היה בן 18. אפשר לומר, ילד לא מתוכנן.

וכונות-הילדות והראשונים של אילן, קשורים למיטת בול-התבגרות, למינה החלול ולעקבים שליף הבית החדש, ברוש דוביטניקי פינת יחשע (ומשך בע"מ 23)

אנא-אם, אם צריכים אותך יתחננו אליך. אחרי-כך, יורקו אותך. לא האנטישמיות והראיגה אותי, אלא דווקא החברה. גם הישראלים שבהר"ל. לא רוצה להוכיח ששות, אבל הם נעשו דומים לאמריקנים. חובר הראשון שכל אחד מהחברים שלי, שהיו פעם בעלי צביעות טבעית, רוצה להראות לי, זה כמה הוא הצליח. בחברה שלי בארץ, יש אנשים שהם מעשי-האיר, ויש רופאים שבקושי גומרים את החודש, והם חיים יותר בחברות ובתרומות. אין נחותים ואין עלינים. הישיל החברתי הוא מרכיב חשוב אצלי, בדילמה אם להישאר בארץ, מה אני מרגיש שזה שלי.

אני לא יורע להסביר את זה. אבל אחרי המשיה-שישה ימים בחו"ל, אני נתק געגועים ורוצן עז לרדת על כל מה שקרה בארץ. מחפש תרשות בביביס, במסוך בדרך חזרה, מבקש עיתון ישראלי, מין חידוק כזה.

לא שאני משלה את עצמי. יש המון דברים שחורים בארץ, בכל התחומים. בכלכלה, בתרבות, באיכות-החיים, אנשים עובדים קשה כדי להתפרנס. חמילואים, חמילואים, הביורוקרטיה, שהיא בכלל משתו היו רחוקים קשרים. הוא בנה את עצמו כעשר אצנות. בטוב כמובן, והוא היה בן 18. אפשר לומר, ילד לא מתוכנן.

הוא לא נולד עם כפית-זהב בפה, אבל היום הוא שותף בשתי חברות-מישפחתיות וגר בוילה ברמת-השרון • זוכר בנוסטלגיה את הימים הקשים של תחילת המדינה, כאשר כולם היו חברים, עורו אחד לשני • הכי חשוב לו זה להצליח בחיים, להיראות חזק • גם לשמור על שלימות המישפחה • כמו רבים מבני-גילו, העבודה גוזלת את מירב זמנו. לא יכול להקדיש יותר לבית, ללימודים, לפוליטיקה • הרבה דברים בארץ לא מוצאים חן בעיניו, אבל מרגיש שזה שלו • בסך-הכל מרוצה ממה שיש

שהחליטו שם בפחות עבודה ממה שאני עובד. כאן, בביתו החדש ואמרתו גוסעים. ריטה אמרה, לא בשום מניס, ואופן אני לא עוזבת את המדינה. המהורבת הוא, הנושא גרם למריבות רציתי לנסוע. לא עשיתי חשבוני שצריכים כאן אנשים. הדגשתי שאני צריך סיני.

חיים רק פעם אחת, אז שיהיה עם תוכן

השבתי לעצמי, שאעשה כסף שנה-שנתיים וחזור. היא לא ייתרה. אחרי ארבע-חמש נסיעות ראיות שהיא צדקה, מחת למעשה החיצוני, תחלתי לראות דברים לעומת ראיתי, שכל מה שמעניין שם את האנשים, רק כסף. הכל כסף. אדם נחשב רק על-פי הכסף. לא חשבתי איך תגיע אלי. אין חברה, אין סימפטיה. הרבה

מה שהכי חשוב לו בחיים זה להצליח, ולשמור על שלמות המשפחה. להצליח, זה לארדוקא לעשות כסף. שבו בחיים ואת המשפחה, גורמת אצלוקונפליקט. רודת קורבן. בעבר ניסיתי לעבוד בחו"ל בהמשך. ראיתי שזה פוגע במשפחה, אז ייתרה. שותפי למשעבר, מפיקסטרטים בדרום-אפריקה, כמעט שלא חי עם אחתי.

העבודה שהוא נולד (כמעט) עם המרינה, גורמת לו לדבר, תחושה של תרבות. יור עם זאת, אחרי שנסע בסע, חלפו בו חידודי-בגידה. חרתי המום. ראיתי חברים שלי

צילומים: אסף פוקר

יום שלישי, יד באייר, תשמ"ז - 13.5.1986

ידיעות אחרונות | עמוד 7

מאת שלומית טנא

מנחת של עירונגים אל המורד נד-
חזק במקרים רבים על אהב נד-
לחשיב עירונגים על מנחת של אהב
רבים. בעבר נד-חזק על נד-חזק
תגלן כחול-לחשיב אל כחול-לחשיב
בגביה מוליך עירונגים על אל מי
רשמי-לחשיב כחול. על סמנים
ריסרסית עירונגים אל עירונגים
ריסרסית עירונגים אל עירונגים
למנחת

גיל הנשואים בקיבוצים קולה גם שיעור היגיון ופיקודים, והתוצאה עליה חללה במספר הנעדרים, ומספר הנפגעים והשיתוק למדור ילידיהם. גיל בארבע השנים האחרונות בא 400-כ"א אחוז מהנשים מגיעים אל החתונה כתיכוכם של המדור. ילידי כ"א חרבה נהרדו. רוב מור נות אל מדורות להדריך על נשואיהם לנשות המדור, אולי משום שאין הם יתקשים במרבה לגל בני גיל העמידה ונשואיהם מעדיפים שיטות היכרות יקרות יותר. מיפגשים בארבע עונות, ישיבת שר באמצעות הוחרבת. שנים יקרה להם."

אלו מיפגשים יפהפיים", אומרת רונקה על ערכי-ריקודים ומיפגשי נויים מהאיזור, שמארגן. המדור לידם של התנועות הקיבוציות. אבל

מרק מלפפונים

[illegible]

שומרים את המלפפון, פורסים ממנו מיספר פרוסות, ושומרים לעיטור. מגררים את השאר, ומוסיפים לתערובת היוגורט, יחד עם מעט נענוע קצוצה. מקררים את המרק במקרר במשך שעה. מעבירים לכלי הגשה נאה, ומעטרים בפרוסות המלפפון ובעלי נענוע.

(6 מנות)

המצרכים: גזר; בצל; 100 גרם אפונה קפואה; 2 כפות תירס משומר, מסונן; צרור שמיר; שן שום; ליטר יוגורט; 2 כפות מיץ לימון; מלח ופלפל.

קולפים את הגור, וחורכים לקוביות קטנות. קולפים וקוצצים את הבצל. מביאים לרתיחה $1\frac{1}{4}$ כוסות מים, עם מעט מלח. מוסיפים גור, בצל, אפונה ותירס, ומבשלים 4 דקות. מסירים מהאש, ומצננים את הירקות במים.

מועכים את שן השום, שטופים את גבעולי השמיר, שומרים כמה בצד, וקוצצים את השאר. מערבבים את הגוטרע עם השום, השמיר, מיץ הלימון ותבלינים לפי הטעם. מוסיפים את התיקיות, עם מי הבישול. מתקנים את הציורבל. מחלקים את המרק בין 4 קעציות מרק אישיות. מוקדרים היטב. מנענעים בגבעולי שמיר מנוושים.

(4 מנות)



המצרכים: 2 גביעי יוגורט; 1/2 גביעי שמנת חמוצה; 2 מלפפונים חמוצים קטנים; בצל קטן; 500 גרם מסלק מבושל, קלון וחצול קלובות; קמח; מלח ופלפל לבן; קמפוז; שרד של סוכר; כף מיץ תפוזים; כף מדיץ לימון; 2 ביצים קשות קלופות; בבעולי שמיר לעיטור.

טורפים את היוגורט עם כל כמות
ההשמנת, פרט ל-2 כמות. קוצצים
אותו חמלפנותים והתמוצים ואת
הבצל. מוסיפים את הבצל ואת
החמלפנותים לתערובת היוגורט, יחד
עם השלק. מתבלים במלח, פלפל
שובר, מוסיפים מיץ תפוזים ומיץ
לימון. מקדרים במשך שעה.

ממלאים מאס גדול בקרבות קרה, ומשהים במקרה. חותכים כל ביצה קשה ל-8 פלחים. שומנים בצד 3 פלחים, וקוצצים את השאר. מוריקנים את המגס מקרובות הקרה, וממלאים בבורשט המקרה. בוחשים פימה את הביצים הקצוצות. מעטרים בשמנת חמוצת, כמחלי הביצים ובשמר.

(4 מנות)

המצרבים; 3 חצילים גדולים; קמח; שמן;
500 גרם בשר צמחי טחון; 2 כפות מיני מלח
והקפסול; 6 שיני שום; 2 בצלים גדולים; 2
קופסאות קטנות של רסק עגבניות; ¼ כוס
קמח; 2 כפות רוטב סטייה; כף רוטב סויה; 4
כפפות כימיות; 2 כפות קמח תופח; כוס יוגורט או
שמנת (תמצא או מתוקת).

שוכנים את החצילים, ופורסים אותם
לארבע, בלי לקלף, בזקים מלא על
הפרוסות, ומשהים כשעה, רצוי בשמש.
שוכנים ומייבשים במגבות יידי. מחממים
שמן בחבת גדולה, ממצים את פרוסת
החצילים במעט קמח, ומטגנים עד שיהיו
משני צידיה. מסמינים על מגבות יידי.

קוצצים את הבצל ואת השום, ומהימים
במחבת. מערבבים את הבשר הצמחי עם
לשתי כפות מים, מלח ופלפל, ומסיימים
להחמיר. מטגנים תוך במישה 15 דקות.
במקרה קטן מערבבים את רסק העגבניות
עם שארית המים, רוטב הסטייק ורוטב
החסידי.

משמנים תבנית אפית, מרפרים אותה
טייכבת ציללים, ומפזרים עליה את כממות
התערובת המזקן הצמחי. מוורחים בחצי
שכמות ולטב העגבניות, וחוררים על התחת
שכבות. מטיימים בשכבת הציללים, ואפים
במחבת במשך 40 דקות.
מזרז בליט את הבלעים עם תבלינים, קמח
וינדר, או שמנת, ורועצים את התערובת על
המסוקה, ומחזירים לתנור ל-10 דקות
וסופת.

אפשר להכין את הריבה
מחצילים גדולים, מעוכים,
או מחצילים קטנים
שלמים.

המצרכים: 500 גרם חצילים ועיריס; 500 גרם סוכר חום; ממין משני לימונים גדולים; 2 מקלות קינמון; קורט; קורט ציפורן טחונה; כף ברדי; 2½ כוסות תה חריף.

שׁוֹטְפִים אֶת הַחֲצִילִים,
מִקְבִּים אוֹתָם בְּקִיסַם עֵץ.
שָׁמַיִם אֶת הַחֲצִילִים בְּסִיר
רָחֵב וְדוֹדֵד, וּמִכְסִּים בְּמִים.
מִרְתִּיחוֹת וּשׁוֹפְכִים אֶת
זֵמִים. מִכְסִּים בְּמִים וְקִיּוֹם,
מִרְתִּיחוֹת שְׁנִית. שׁוֹפְכִים
אֶת הַמִּים, וּמִצְוֹנִים אֶת
הַחֲצִילִים.

שמים בסיר סוכר, תה, מיץ לימון מסונן, קינמון, ציפורן ומלח, ומביאים לרתיחה. מוסיפים את ההחצילים, מומכים את המלחבה, ומבשלים כשעה רצופה על אובסט.

בני יהודה 69, טל. 4-243271-03.
 זימרים א', ב', ג', ה', 18.00-09.00, ד', ו', 13.00-09.00

כשיתוף עם
רימון טיולים

אמנים למסורת של שרות מצויין לקוראי ידיעות אחרונות", בחרנו השנה בטיולים לקלאסיים, המאורגנים לחו"ל, של רימון טיולים".

יחול בחי"ל, הוא עבורכם מאמץ כספי
אירגוני ניכר. להן, חשוב לצאת עם חברה
יוש לה הידע, הנסיון והקשרים
ממתאימים בחי"ל, כדי לבחור שבילכם;
סלול מרתק בתוספת שריות בתי מלון
סעה, ברמה לה אתם מצפים.

וחות מלווים
 נעושה המכיר
 יטוב את
 תנאי
 סיוולים
 נעמוד לרשות
 ממטילים,
 אורז כל הדרך.

רימון סיוולים
 34
 דרוש
 החוב
 של
 34
 ב-2

ארצות הברית | ארצות הברית | ארה"ב

מחוף אל חוף	מחוף אל חוף	מחוף אל חוף
24 יום	30 יום	32 יום

[illegible]

המבול, מונטרי, לוס אנג'לס, לאס וגאס, ניו-יורק.

ציון פארק, ברייס	הרסט, סוכונו, דס	תאריכי יציאה: 24,6
קיטו, סאלט ליק	אנגלס, דיטנלד,	16,9,19,8,5,8,22,7,8
היינ, גאלט ליק	ניו-יורק.	
סמיון, ילסטון,	תאריכי יציאה 27,5	
אורלנדו, ובלד	22,7,8,7,24,6,10,6	
אפסטון ניו-יורק.	23,9,16,9,19,8,5,8	
תאריכי יציאה: 19,6		
18,9,28,8,31,7,3,7		

★★★★★★
טיול מעולם אחר לצעירים עד
גיל 45 ארה"ב וקנדה
23 יום
 תורנות, מבלי הינארה, באמל, ושינגטון, סאט
 חורף תשנ"ב, מדינת ישראל, מדינת ישראל, מדינת ישראל

[REDACTED]

דקות.
מוסיפים לסיר את פתיתי הדג ואת תפוחי-האדמה.
מתבלים במלח ובפלפל, ומוסיפים פטרוזיליה
ועוירת. מביאים שוב לרתיחה. מגישים עם שושני
בצל ופטרוזיליה.
(6 מנות)

שטענדיג
ווארענדיג

מזון, מבטנים וזקוקות מלסוק
משומות, ומביתם להתרחק במסע
חמים, עד שהצבא יכיל את מחו.
ביתנים, בטובתם את החלל בשבית
החמאה, בלי להחלש במצבם.
לישם את הצבא שוב, ומרדום
למלך בן 20x36 ס"מ, מרדום את
הצבא על הצבא, חריות את
המחשבות, מרדום את שולי הצבא
במים, ומלגלים לגלגל חמאה ב-2
הרכות, חריות את החלל 2-3
חלקים שונים, ומעמידים במסע
בתבנית משומות בקטר 24 ס"מ.
מחפיות עד שהצבא כמיל את
הפח, וזאת במלך חמאה 10
מחפיות מעט את חמאה
והצבא בשבית 30 דקות מחו.
שהצבא שרשים



בור עור



המארח מכין

מ.כ.מ. ב.ד.מ.א.

ילדה יפה מבית פולני

הסיפור של הדוגמנית דניאל ישינובסקי הוא, במובן מסויים, סיפור אופייני לנציגת רובד ישראלי מסויים • הורים ניצוליים, מיפגשים עם פציעות ומוות של ידידים • אחר-כך צבא, חניכה מצטיינת, קורס-קציות, מזכירה בלישכת אלוף • לימודי-צילום, הצטרפות מיקרית לקהיליית הדוגמניות, נישואין בקרוב, שידוך טוב • הכי חשוב לה הוא התא המשפחתי, הרבה ילדים, סוקי-סוף היא הרי ילדה טובה מבית טוב, לא?

מאת ג'ורדי ניר-מוזס

אפשר להניח שסיפור החיים של דניאל ישינובסקי, 21, הוא סיפורי-חיים אופייני של נערה ישראלית. הוא כולל גנישה עם מוות ופציעה קשה של ידיד במלחמה, וזר-דים ניצוליים, קצונה בחיל, וסוף של תקופת רור-קוד כעוד חודשים, כשתינשא בקיץ לאלון ברנביץ, הבן של אייה וריבה ברנביץ, אבי התנן הוא קבלן עתיר-נכסים וגיובר מחלקת הכדורסל של מכבי תל-אביב, אמו היא אשת-חברה נאה, פעילה בארגון מתנדבים.

אם מעניין להציץ ביוגרפיה של דניאל ישינובסקי, דוגמנית וסטודנטית, זה משום שהסיפור שלה יכול לייצג חתך מסויים בחברה הישראלית.

דניאלה ישינובסקי מעריפה שזיכרון את היל מסוף שמה. דניאל נשבע היום אופנתי יותר. ישינובסקי, עוד לא שנה דוגמנית, עלתה ממסאור בשמי תצוגות האופנה המקומיות. מוזמנת כמעט לכל תצוגות האופנה ושוכנה הנערכת בחודשים האחרונים, הפלום הגדול של ישינובסקי הוא העובדה שהחשובה הזאת אינה גונבת את ההצגה מהבגד. היא מהלכת בקלילות רבה, אינה מגוימה כעיתונאים ומאייירות של חולת-הלב-לכות, נראית מיוחדת גם כשהיא שלה לא מושלם.

כנתיים, למרות עצות-ידידותיות מהחברותיה למיקצוע, היא מהססת אם לתקן את האף, הבעל לעתיד מתנגד, היא מפחדת מהניתוח ומתוצאותיו. אולי אחרי החתונה, אולי לא. אין לה בעיה של ביטחון עצמי. "חמיר הייתי לילה יפה מאוד", היא הפרע מעט בילדות, אך אימה הבטיחה לה שבגיל 18 ינתנה כשהינך לצבא, כבר בטענה העצמי, ועניין הניתוח נישבת, עד שאמר דורסני העידה לה על כך, והפצע ויטש נפתח.

הוגדר מצוץ בינוני

קצת היסטוריה. דניאל ישינובסקי, ילדה טובה מבית פולני, צברית רור ראשון. האב בעל מיפעל-סכססיל קטן, האם אחות מוסמכת. הורים ניצוליים-שואה. אמה הייתה ילדה קטנה כשעה שאימה ואחיה נדרגו בהפצצה, והיא נאספה לבתי-יתומים בפולין. אביה של דניאל היה בן יחיד להוריו. ההורים ישינובסקי הכירו בפולין לאחר המלחמה ונישאו שם. אחותה הבכירה של דניאל נולדה בפולין. ב-1957 עלתה המשפחה ארצה. אמי גילתה כאן את אביה, סבא הגיע לישראל עם קום המדינה, ועבר כפועל-צבאי. היום הוא בן 80 ויש לו חברה בת 60.

ההורים התחילו מאסס. האם עברה כאחות ולהשלמת התקציב



דניאל ישינובסקי: לא הבנתי מדוע צעירים צריכים למוות, למען מטרה שאין להם מאמרים בה

לדור בחור, יפה אומנם, אך כו שכותה במראה החיצוני שלה. אין עוד טלפונים מאנשים המתחננים לפגישה עם אן טלפונים ישרים למיסרר הכיטחון וללישכת שולקתי ואליוס. הוא נפטר, ומותו השפיע עלי ההורש מהצבא של היידי הקורס. התלסתי ללכת לקורס-קציות, והא תקופה מקסימה.

נאחזתי באשליה שהוא יהיה וחשבתני על כל שיטות ששמעתי, על חיילים ששכבו מימם בלי חברה ומסר וסוף הוא שכב בבית-חולים "סדוקה". זו הייתה המעט הראשונה שלקחתי ואליוס. הוא נפטר, ומותו השפיע עלי ההורש מהצבא של היידי הקורס. התלסתי ללכת לקורס-קציות, והא תקופה מקסימה.

כעציה צעירה התמודדה בין שמונה קצינות מוכירות ומוסמכות. מיניו קצינות-יחיד בלישכותו של הרמטכ"ל, וראשון מהמשמנה נשרו ארבע ולבסוף נשארו שתי מועמדות. לתחרותה, כחורה ששמה אורית נבוצה לתפקיד, והא

אדם אופנתי

דניאל ישינובסקי, 23, עובד בחברת הבניה של אביה, שנות-העשרות שלה בצבא, ברור לי שלא הייתי נישאת לו. בעצם לא הייתי נישאת לאיש-צבא בכלל. אני לא הייתי לחיות עם גבר המבלה 95 אחוז ממוגן בצבא. גבר עשירי המחלק את בעיותיו ואת עולמו עם אנשים אחרים, הוא לא מתאים לי. אני רוצה שבתוכו שלי יתחלק איתי

לימודים בקורס צילום

אבל היא מרשה לעצמה הסתייגות נשית מדיי ההבנה שנות-העשרות שלה בצבא, ברור לי שלא הייתי נישאת לו. בעצם לא הייתי נישאת לאיש-צבא בכלל. אני לא הייתי לחיות עם גבר המבלה 95 אחוז ממוגן בצבא. גבר עשירי המחלק את בעיותיו ואת עולמו עם אנשים אחרים, הוא לא מתאים לי. אני רוצה שבתוכו שלי יתחלק איתי



בתמונה השער: דניאל, כמי שצולמה ע"י מולה עשור

דניאל, לא נהבת את ההצגה (צילום: אהרון ווסלביק).

מאת נורית צוריאנו

כשהוא מגמגם, קניניות אופנה שוליות או סתם כקליטם עם הזרזים של העברית. החולם של בובי דלס, 19, מייחבן כל בר תחשק וישראל מסודרת, מייחבן כל האמריקני, התחתון ולדובאי שלטוס בלי כנייה ילדה סקסן. הוא חושב מאוד... הביעה איה שיעור לא ממצא את אשתה'חיק הבחנה. הוא בא אל כל ה'היטנים צא'רנים' הזה, הוא בא ראשית אם יש לה כל טוב. הוא כחוק מופשט... שיעור על כל ששונות, וטווארצ'ני עם אתול. מים ששונות אורח, גורלות וותות לאדם אורח.

הוא כלכך בעניין של גיטואלי, שהיא האשה הראשונה שלה, נשואה ב'21. מ'רדתי כל תחשבוני' של 'לוי'. כלכך, לעומת זאת, הוא אסחא. מלכסם.

[illegible]

את תפקיד הנסיד המקסים שמעיר
את היפהפיה הנרדמת בנשיקה, הוא
זוען, שכבר הספיק להחמיץ. אם
תשאלו אותו, ההחמצה היא של
לובוס גילון. וזך מזה את התפקיד הזה
הוא לא צריך לשחק. הוא ממלא אותו
הרר בויים האמיתיים.

זאת רות יולס

למנוחה, כפי שכתבנו, וליחירות סופיתם כמות שיש להם. שחונים. והנה התחבטותם לעצמית אלה הם ה"מירורים". הנהרה אלה הם תלוי בריבונות השורר. הקבירוסה וההענין לא בבצבצ. למשל: מכנסים. שבעקדוקם על כפי הנהל פסטים. מפתחים פסטים. ריחוקים. מכרדים למנוח. וחוכמים למפניעם. שמות מפתחים. נזל מלפני. מליסטים. האסאריה. ורוואריה. והן לא מנהרונה אקוסם, למנוח את האדורם.

A black and white photograph of a still life arrangement. In the upper right, a round tray holds several small, round, decorated cakes or pastries. To the left of the tray is a small, dark bowl. In the foreground, a decorative object with a repeating pattern of stylized leaves or feathers is visible. The background is dark and textured.

[illegible]

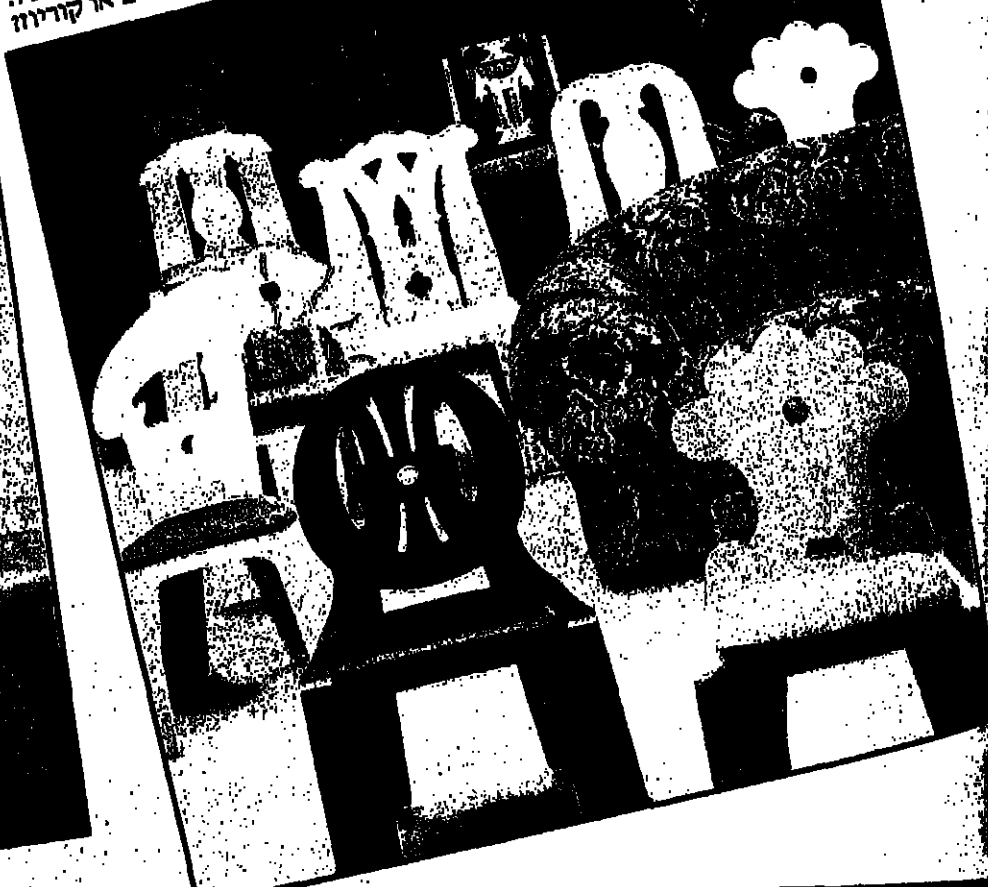
מאת רות יולס

וּבְכֵן תִּתְּנוּהוּ לְכֵינוּ לְעֵסֶר אַחֲרֵי
אֶחָד שָׁנִים לְכָל סֶפֶק, לֵאמֹר אֲנִי
אֲחִי, שֶׁאֲשַׁר לְהַלְבִּישׁ אוֹתוֹ עַל
הַסֶּפֶק, לֵאמֹר פָּעַם שֶׁנִּמְנָא מִכִּסְיוֹ
אֲחִי, וּשְׂרִיטֵי שִׁלְמוֹת אֶת מֵאֵה
הַחֹדֶר, מִפְּנֵי יָרִים אֲחִי וּמִלִּשְׁמֵי
אֵת הַשָּׁמַיִם, אֲשַׁר גַּם לְכֵבֵם בְּהִתְאֵם
לְצֹרֵר.

כנראה, שזה יהיה סיגנון הכיסויים שהולך להיות באופנה,

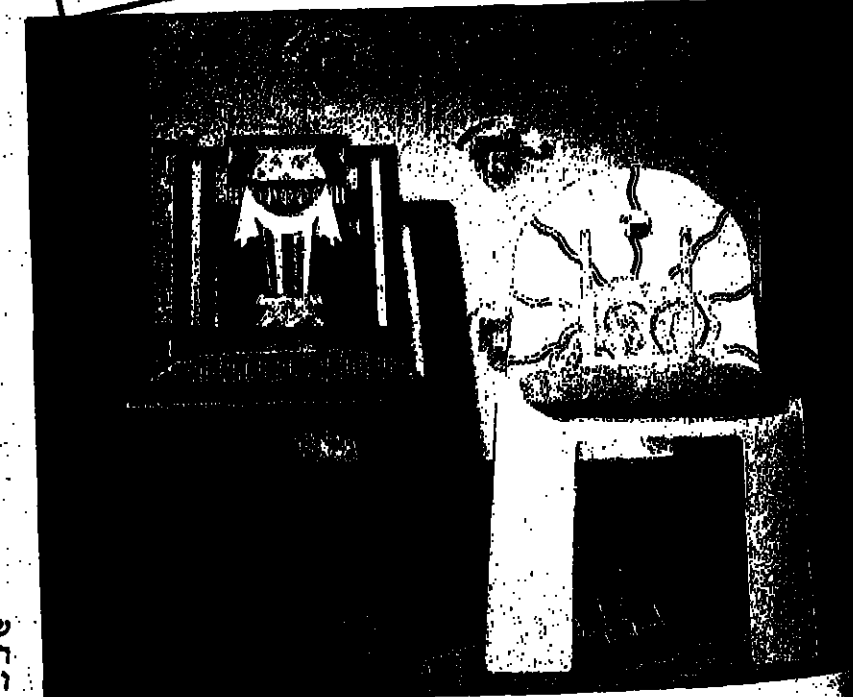
הפוסט-מודרניסטים מורדים, בין השאר, באמצעות חזרה לעבר • רובוט ווטורי, מעצב מוביל בארה"ב, רעייתו וקבוצת סטודנטים, עיצבו עבור חברת "גול" דהיטים שנראים, אולי, כמו בדיחה • רוכשים אותם בעיקר עבור תצוגה וקישוט במישרדים ובחברות • הקהל הרחב לא מעז להכניס אותם הביתה • מעוניין למה – הם יפים, משעשעים, ויש בהם אלמנטים מתולדות הריהוט

הרברט ונטורי עם כמה מיצירותיו.
ההיסטוריה





וכיסאות: המראה המודרני



שני כיסאות של
דוברט ונטורי: חומר
ואלגטיות

לנו בישראל, במדינה שנתחלת
עם המהדרנים וגדולי הלוהט, הכיוון
הזה, של המוסס, מהדרנים האקסליס
השואב מסגנונות העבר, נראה אולי
מזרז ונחלת הנהוג בכל הארצות
מקום עם עדיין מורכב להשתמש
בסגנונות אלה, של הלוהטים הללו
מספקות שנות החרוט של הרוסים
מסחרית לשבח מהדרנים, במח שובנו
הלוהטים ולשתי-שליש, עבור חברת
המדינה תמלילת אותם הם עוררים
המדינה ובקדמותה, שמי שיהיה
הרוסים אלה של גמורו הם
גדולי הכל, משרדים וחברות,
המשתמשים בהם לתוצה ולקישור
הקול תרז לא רוצה אים לשמש
המומרים ספור, לא מנהל מחלק
העניינים של חברת, נולד כשישירות
בבניין שלהם משרדאון יחידות
החברה מעניינת ביחוד הרוסים, שגם
אולי לא יסכרו בהמוניהם, יוכרו
במדינה וישאר את חברת הרוסים
על המנהל

קלאסיקה. ממש כמו: קוויין,אן,
צ'ינטיין, אריטובו וביז' - חלק
מפיון הנצרות וביז' - החתום
בהן, מה שערות את התגליתות היו
המאורות האורטודוקסיות של
המדרגים, שניתן לשכנע במילים
"אויב" כלומר - תיאור,
אחרות הארמונים בבל חלקי בתי,
פנים וחוץ, אומץ וסודיות, התגובה
שלנו בתוך מחות לאחריות
מחוללת, שבע את דרכי חסי, לא כלים
רוב כמו תרבות של אדם, לא כלים
אמנו מבינים נגד המעשיות המפירה
של האליטיסטיות המודרניות.
צריכה להיות מודעת
ומלאת תודעה" תרגום חופשי.
ואך להדיר, מחות הוא יותר (more)
או - מליב - (is less)
מקום. (less is bore) הוא יותר
שהוא מפרץ את הכלל הזה של המעלה
על-פי האחריות, באשר להיות -
הוא מבלי גורם סודיות, מעוותות,
על מליב להיות.

מאז מי היינטיגן זען מילחמה.
דו.
קד און נאכדער אינעם
מחשבות'ס פונדאציע.
ווערמאכטן און פילאזאפיע
עס מען שטאנען נאך פארש
לעבן 20 יאר, 1966'ס היינטיג
האט מען און העלע העלע
למודרניזם נאך על אונזערע
קעגן אונזערע פאקטורען זען
און פארשידענע שולען נאך יעדע
שולעמען, עס שטאנען בלויז
און פארשידענע העלע נעמען
ווערמאכטען אונזערע נאכדער
און פארשידענע העלע נעמען
האט מען אונזערע נאכדער
און פארשידענע העלע נעמען

לֹא שׁוּא מִסְתִּיג מִהֶרָה
שֶׁעֲצֹבו אֲרִיכֵלו הַבְּאוֹתוֹס. וְהַ
זֶה הַבְּכוּל הוּא אֲסִיל הַשְּׁתֵּמֶשׁ
בְּעִצּוֹב הַנֶּגֶם שְׁלוֹ עֲצֹבוּ הֵם וְ

שחא עיבז
 יודעט איר ל
 שלען פון קהל
 שנים לעצוב
 וסרלידיה מ'א
 בדיחה או
 ברינות גע
 חילוקי דעות
 הדינים: כפאר
 און יאיר א
 חישובי קהל
 בכונה מצד
 כוונת שטוב
 מולאסער וניי
 קליה ומרענע
 מתייחסים ב
 כבוד צאח אה
 פון גוטער חו
 כלל פון דא
 בעד: פאר אל
 כינה צוהר ל
 מתד: שטוב
 ובכל זאת
 ויה אהר תיפסד

זה מצרות המאה נגר
 והצדדים איר הוזה לטיגער
 נה ועבר. אנשי הכנאותים
 היטונת תכנלאומי האור
 ליהוה פון המורדים, רבלי
 המפחדות התגברו לחשש
 פחות קיימת. ורבים גוט
 נלמס בארצות האמריקני
 אהר ראש מרים נחמדי
 אהר ורס נסם כראח, נחמ
 מן המורדים והימים קימעט
 יסעו. וסעו, למען א
 פון הורש. לראות שיש כמה
 ונחמ וליגלות את הויס פם
 פון פו. בכוונת, שחא
 פון נאסר אודיכלים בעל
 התניח חמד בדיחיים. בת
 גורו בעד כשרש פו שחיה
 פון איהם ופעד מפני האהר
 וקעקעה פון וזה עסק גם כע
 ויה

פנים כפארדיה
 פנים לראשונה את הדינים

هكذا في الأصل

13.5.1986 - באייר, תשמ"ז

